

תת"ע (תל אביב) 7090-04-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד מחאמד

תת"ע (תל-אביב-יפו) 7090-04-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד מחאמד שלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 7090-04-24

מדינת ישראל

נ ג ד

מוחמד מחאמד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לטעבורה תל-אביב-יפו

[08.11.2024]

כבוד השופטת שירי שפר

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהuder הנאשם ביום 15.05.2024.

2. הנאשם הורשע בהעדרו, בעבירה מיום 20.02.2024 של נהייה לא רישון נהיגת תקף אשר פקע ביום 14.11.2019 - עבירה בגין סעיף 10(א) לפקודת התעבורה. הוטלו על הנאשם עונשים של פסילת רישון נהיגת בפועל למשך 3 חודשים, פסילה מותנית וקנס.

3. טענתה הנאשם לא התייצב לדין מאחר והוא תושב הצפון וסביר לוomo שלאו המצב הביטחוני, הדינומים ידחו. עוד טען כי פנה למשרד הרישוי לצורך חידוש רישיונו ואולם מאחר ונפסל בתיק זה אינו יכול לחדש את רישיונו. לדבריו, לא חידש את רישיונו בשל חובות ישנים וקורסי רענון שחייב לעבור, ובנוסף טען כי עונשו חמור.

4. המאשימה התנגדה לבקשתו בשל השינוי בהגשתה - גזר דין ניתן לפנייichi שנה; הנאשם יכול היה בנקל לבירר האם הדיון התקיים - וטענתו אינה מראה עילה המצדיקה לבטל פסק דין.

5. דין הבקשה להדוחות. להלן נימוקי:

6. בעת הדיון בבקשתו ל לבטל פסק דין אשר ניתן שלא בנסיבות הנאשם, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאו התייבות המבקש.

השני - אם יגרם למבקר עיות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

- טעמים אלה אינם מצטבריםם (בע"פ 9142/01 סוראייה איטליה נ' מדינת ישראל (2.10.03)).
7. אשר לטענת הנאשם כי לא התיעצב לדין שכן סבר בטעות שהדין ידחה - אין לי אלא לאמץ את עמדת המאשימה - טענה זו אכן אינה מצדיקה ביטול פסק הדין. ככל והנאשם סבר בטעות כי הדין ידחה - היה עליו לכל הפתוח לוודא, מיד לאחר יום הדיון האם התקיים או נדחה. ישיבו בחיבור ידים כמעט חצי שנה - מאינית טענתו. המצב הביטחוני אכן חריג - והייתי נענית לבקשה לו היהתה מוגשת מיד ובสมוך למועד שיפיטתו בהעדר. לא כך הם פניו הדברים.
8. אשר לטענת הנאשם כי יגרם לו עיוות דין - הנאשם לא כפר בעבירה ולמעשה אישרה - רישונו נהיגתו פקע תקופה העולה על 4 שנים. העונש אשר הוטל הולם את נסיבות ביצוע העבירה ואת עברו התעבורי של הנאשם אשר הוציא רישומו בשנת 2012 ולחובתו 24 הרשעות קודמות בתעסורה - לרבות הרשעות בעבירות דומות. لكن, כל עיוות דין לא יגרם.
9. שאיפת הנאשם לחידש רישונו - רואיה אך הוא יעשה כן לאחר שישים לרצות פסילתו בתיק זה. ככל ולא فعل לחידוש רישונו טרם מועד ביצוע העבירה - אין לו אלא להלין על עצמו.
10. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו לביטול פסק דין בדבר בשגרה. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נואה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):
- "לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אין יכולות לאמצן מתכונת הנונתת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור [ראה דבריו כב' הש' שmag בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו בזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפrozדורה זמינים בהם חיבר הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמינים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילותם עובדתיו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמן, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתקדמים שלא התיעצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לשחבת ועומסים מיותרים בניהול התקיים, באופן המכבד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליוםו בבית המשפט".
12. לאור האמור הבקשה נדחתת.
זכות ערעור כחוק.
ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ה, 08 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.